

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 417.

Anden Session.

106te Møde.

Løvedagen den 8de Marts.
(Forts.)

Rothe (fortsat): Det kan, som jeg yttrede før, maaskee være rigtigt, at udsætte det nogen Tid efter Aarets virkelige Slutning, men i ethvert Tilfælde maa der sættes en bestemt og meget kort Grænse derfor, og det er dog klart, at det ikke gaar an, at trække Opgjørelse over Regnskabet for et vist Aar ud ikke alene i det kommende Aar, men maaskee i flere følgende Aar, saaledes som det sees, at det nu vil stee med et Beløb af omtrent en halv Million, som Krigsministeren har faaet tillet til Disposition for det foregaaende Regnskabsaar, og for hvilket der endnu ikke er aflagt Regnskab. Rigsdagen og Folket maae naturligtvis antage, naar der bliver forelagt en Udgift, som det hedder, over Regnskabet for det sidst foreløbne Finantsaar, at de Summer, som staae opførte deri, virkelig ere komne til Udgift i det paagældende Regnskabsaar, men det viser sig nu, at det aldeles ikke er Tilfældet, at altsaa denne Regnskabsoversigt slet ikke er nøiagtig, thi det gjør dog ikke Udslaget, om en Sum er gaaet ud af en af Statens Kasser til en anden af Statens Kasser; derfor er den virkelige ikke kommen til Udgift endnu, men først naar den er gaaet over til de Folk, som skulle betales med Summen, og det vil ikke blive muligt at opgjøre et fuldstændigt Regnskab, naar man ikke holder fast paa, at Regnskabene skulle sluttes for alle Statens Kasser, omtrent paa den samme Tid. Udvalget har, saaledes som jeg før gjorde opmærksom paa, ved det Forslag af Regjeringen, hvorpaa det er gaaet ud, givet Anviisning paa, at dette heller ikke skulde finde Sted for de følgende

Regnskabsaar; thi det er erkjendt, at en deel af de Penge, som her bevilges, ikke ville komme til Anvendelse i det Regnskabsaar, for hvilket denne Lov skal gælde, men først i det følgende; og alligevel vil man dog her bevilge disse Penge; det er det, jeg troer, er urigtigt, og som jeg derfor gjentagen har tilladt mig at gjøre opmærksom paa.

Ordføreren: Naar den sidste ærede Taler har fremhævet Nødvendigheden af, at Regnskabs Afslutning kan finde Sted betimeligt, og det Hensigtsmæssige i, at derfor saadanne Udgifter, som først falde i det næste Finantsaar, i Reglen ikke optages i Finantsloven, saa maa jeg være fuldkommen enig med ham deri, og jeg troer, at Regjeringens og Rigsdagens forenede Bestræbelser bør gaae ud paa at tilvelebringe dette Resultat, som virkelig er af stor Vigtighed. Naar han derimod paa den anden Side har indvendt mod Udvalgets Indstilling, at man denne Gang havde troet sig besejlet til at gjøre en Undtagelse fra den nys anførte Regel, og meent, at deri skulde ligge en Modsigelse, saa kan jeg ikke ganske indrømme ham dette. Saameget er for det Første vist, at en stor Deel af de Udgifter, som vi have optaget, og om hvilke vi have bemærket, at de først ville forekomme i næste Finantsaar, ere af den Bestaaffenhed, at de Kjøb og Salg eller øvrige Forpligtelser, hvortil de knytte sig, i Virkeligheden have fundet Sted allerede i indseværende Finantsaar, saa at det maa betragtes som en reen Tilfældighed, at man først nu, da vi ere saa nær ved Aarets Afslutning, kan forudsæe, at de først ville komme til Udgift i næste Aar; thi i Reglen maa det dog være Tilfældet, at man forudsætter, at Betalingen falder i det samme Aar, som Beløbet bliver anvist. Men dernæst maa jeg tillige gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at her